

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

1. ขอบเขตการศึกษาคครั้งนี้เป็นการวัดระดับอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง ซึ่งจะทำการศึกษาในนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา
- เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด
- เกรดเฉลี่ยสะสม
- ลำดับในครอบครัว
- บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่
- สถานภาพของบิดา/มารดา
- อาชีพของบิดา
- อาชีพของมารดา
- จำนวนเพื่อนสนิท
- ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม
- ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
- ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ
- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้
- ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง
- ตัวแปรเพื่อใช้วัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
- ตัวแปรเพื่อใช้วัดอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต
- ตัวแปรเพื่อใช้วัดอุปนิสัยที่ 1 คือการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

- ตัวแปรเพื่อใช้วัดอุปนิสัยที่ 2 คือการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ
- ตัวแปรเพื่อใช้วัดอุปนิสัยที่ 3 คือการทำตามลำดับความสำคัญ
- ตัวแปรเพื่อใช้วัดอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ
- ตัวแปรเพื่อใช้วัดอุปนิสัยที่ 5 คือเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา
- ตัวแปรเพื่อใช้วัดอุปนิสัยที่ 6 คือการฝึกพลังประสานความแตกต่าง และ
- ตัวแปรเพื่อใช้วัดอุปนิสัยที่ 7 คือการลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษารุ่นนี้ คือ นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งหมายถึงนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 600 คน (หน่วยทะเบียนและประเมินผลการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553)

เหตุผลที่เลือกทำการศึกษา นักศึกษาแพทยศาสตร์ ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2553 เนื่องจากนักศึกษาแพทยศาสตร์เป็นผู้ที่มีโอกาสที่จะจบการศึกษาในสาขาแพทยศาสตร์บัณฑิตและประกอบวิชาชีพแพทย์ในอนาคต ซึ่งวิชาชีพแพทย์เป็นวิชาชีพที่สำคัญในการสาธารณสุขของประเทศไทย หากแพทย์มีอุปนิสัย 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิภาพดียิ่งย่อมก่อให้เกิดผลดีต่อการสาธารณสุขและประเทศชาติอย่างมหาศาล ดังนั้นนักศึกษาแพทยศาสตร์ซึ่งมีโอกาที่จะเป็นแพทย์ในอนาคตจึงควรที่จะมีอุปนิสัย 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิภาพดียิ่งเป็นอย่างมาก ส่วนเหตุผลที่เลือกทำการศึกษาเฉพาะชั้นคลินิกเนื่องจากเป็นระดับที่มีการเรียนการสอนในโรงพยาบาล มีการปฏิบัติงานและเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ เช่น อาจารย์แพทย์ แพทย์ประจำบ้าน แพทย์ใช้ทุน พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล ทำให้อุปนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นเป็นสิ่งจำเป็น และการเรียนรู้ชั้นคลินิกเป็นระดับการเรียนรู้ที่มีความใกล้เคียงกับการประกอบวิชาชีพแพทย์ด้วย

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 240 คน โดยใช้วิธีของ Taro Yamane (สมเดช บุญประจักษ์, 2551) ที่ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5

แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = จำนวนสมาชิกประชากรทั้งหมด (600 คน)

E = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 (0.05)

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{600}{1 + 600(0.05)^2} \\ &= 240 \text{ คน} \end{aligned}$$

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) แบบใช้วิธีสุ่มเลือกตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling)

(กฤษณี รื่นรัมย์, 2551) โดยการกระจายตามชั้นปีทั้งหมด 3 ชั้นปีตามสัดส่วนของประชากร ดัง

แสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร (ข้อมูลนักศึกษาภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553)

ชั้นปี	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
4	229	92
5	186	75
6	185	74
รวม	600	241*

* เป็นผลจากการปิดเศษของการคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมด 241 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง (แบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Covey (2010) อันประกอบด้วย แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง)

2) **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** ทำการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (Covey, 2004) โดยหนังสือหลักที่ใช้ในการศึกษาคือ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งได้รับการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย นพดล เวชสวัสดิ์ และคณะ จันทรเจ้าฉาย (2548) เพื่อความสะดวกต่อการทำความเข้าใจแต่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาและใจความสำคัญของผู้แต่ง งานวิจัยอื่นๆ ที่ใช้ในการศึกษา เช่น The Seven Habits of Highly Effective Health Educators โดย Michele L. Pettit และ Joyce V. Fetro (2006) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการผู้ให้การศึกษาด้านสุขภาพและหัวข้อการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2

ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Covey ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง โดย Covey ระบุไว้ในแบบประเมินตนเองว่า อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตนั้นเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

รายละเอียดของแบบประเมินตนเอง มีดังนี้

แบบประเมินตนเองแบ่งออกเป็น 9 ส่วนหลัก ในแต่ละส่วนประกอบด้วย ข้อความจำนวน 3 ข้อความ ดังนี้

1. อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

- ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
- ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน
- ฉันไม่พุดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง

2. อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

- ฉันสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การทำงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม
- เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้
- ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ

3. อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

- ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้
- ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้
- ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉัน มากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง

4. อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

- ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต
- ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน
- ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ

5. อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

- ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)
- ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญในชีวิต หายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่น ๆ ในแต่ละวัน
- สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต

6. อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

- ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง
- ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น
- เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

7. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

- ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น
- ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น
- เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น

8. อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง

- นั้นให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น
- นั้นเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า
- นั้นชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น

9. อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

- นั้นให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของตน
- นั้นพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- นั้นใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่าแสดงหรือมีลักษณะอุปนิสัยในแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ดีมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน คือ น้อยที่สุด
- 2 คะแนน คือ น้อย
- 3 คะแนน คือ ค่อนข้างน้อย
- 4 คะแนน คือ ค่อนข้างมาก
- 5 คะแนน คือ มาก
- 6 คะแนน คือ มากที่สุด

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเอง มีวิธีประมวลผลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเอง แล้ว

พิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใด ซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$$

โดย

$$\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} = \text{คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้}$$

$$- \text{คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้}$$

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน

ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย = 6 - 1 คะแนน

$$= 5 \text{ คะแนน}$$

จำนวนอันตรภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน) = 6 ชั้น

แทนค่า

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{5 \text{ คะแนน}}{6 \text{ ชั้น}}$$

$$= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น}$$

$$= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

1.00 - 1.83 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด

1.84 - 2.67 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย

2.68 - 3.50 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย

3.51 - 4.33 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก

4.34 - 5.17 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก

5.18 - 6.00 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

2. ประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 3 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย เหตุผลที่รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปในการประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ 7 เป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่น ๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

3. ประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 6 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย เหตุผลที่รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปในการประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ 7 เป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่น ๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

4. ประเมินผลในภาพรวมของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนใน 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (อุปนิสัยที่ 1 - 7)

แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

1.1 ใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สำหรับเพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพถึง

1.2 ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเพื่อนสนิท

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพถึง

2.1 ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) หรือเรียกว่า วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ซึ่งจะสามารถอธิบายได้ว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวในการวิเคราะห์นั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ระดับใด และสัมพันธ์กันอย่างไร การพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 ตัว สามารถพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ดังนี้ (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.70 – 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.30 – 0.69 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.00 ถือว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง
- เครื่องหมาย + และ - หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์โดย เครื่องหมาย + แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนเครื่องหมาย - แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ (Post Hoc Test)

การวิเคราะห์พหุคูณใช้วิธีของ Scheffe

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เช่นเดียวกับที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-test)

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์กลุ่ม (Cluster Analysis) ของนักศึกษาแพทยศาสตร์
ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ และใช้
การวิเคราะห์กลุ่มแบบไม่เป็นขั้นตอน (Nonhierarchical Cluster Analysis หรือ
K-Means Clustering) ในการวิเคราะห์กลุ่ม โดยการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์กลุ่มแบบคิดรายอุปนิสัย

อุปนิสัยที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์กลุ่ม ได้แก่ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทาง
อารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่
4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让别人เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึก
พลังประสานความแตกต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

5.2 การวิเคราะห์กลุ่มแบบคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย

อุปนิสัยที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์กลุ่ม ได้แก่ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทาง
อารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัย
ชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

การวัดความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability Test)

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวัดความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม
โดยวัดค่า Cronbach's Alpha สำหรับแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ
ของ Covey ได้ค่า Alpha เท่ากับ 0.915 คือมีระดับความน่าเชื่อถือในระดับยอดเยี่ยม (Excellent)
(George and Mallery, 2003 อ้างใน Gliem and Gliem, 2003)

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ
สถานที่ในการรวบรวมข้อมูล คือ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงพยาบาลศูนย์
ลำปาง และ โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา

เดือนมิถุนายน ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2553